

ПРАГ - Поверљиви документи из 2003. године који су процурели у медије, а у којима се налазе нови наводи сведока о трговини људским органима на Косову и у Албанији, представљају аутентичне документе Унмика, изјавио је бивши шеф Унмикове канцеларије за нестале особе и форензику Хозе Пабло Барајбар.

"Ти објављени документи су документи Унмика које смо ми, наравно, предали Хашком трибуналу. Видим у њима имена (без презимена) неких жртава и сећам се неких од тих имена. Те документе сам добио између 2002. и 2003, углавном 2002, а већ 2003. смо радили на томе да укључимо и друге актере у планове да уђемо у Албанију", рекао је за Радио Слободна Европа Барајбар, шеф Унмикове канцеларије од 2002. до 2007. године.

"Ови документи су послати Хашком трибуналу управо у време које је означено на објављеном факс меморандуму. Надали смо се и тражили да Трибунал интервенише и помогне с обзиром на то да ми нисмо имали јурисдикцију да истражујемо у Албанији. Био нам је потребан неки актер са јачим мишићима", казао је он.

С друге стране, бивши тужилац Хашког трибунала Џефри Најс казао је да материјал пронађен у "жутој кући" у Албанији, који је касније по инструкцијама Трибунала уништен, није могао да послужи као одлучујући доказни материјал за отварање истраге.

"Наравно, једна је ствар уништити, односно деградирати празне бочице лекова и други материјал пронађен у 'жутој кући', који по оцени истражитеља нису могли представљати довољне доказе, али добити, а онда изгубити, уништити или прећи преко навода сведока који упућују на тако озбиљне злочине - било би нешто много озбиљније", истакао је Најс.

Специјални саветник главног тужиоца Трибунала Фредерик Свинен јуче је изјавио истом радију да истражитељи у Хагу нису аутори поверљивог документа у коме се, како су објавили поједини домаћи и страни медији, тврди да је суд још 2003. године био обавештен о трговини људским органима на Косову и у Албанији, истичући, међутим, да су већ у то време постојали искази о трговини органима.

На питање зашто Тужилаштво није темељније истраживало наводе о злочинима почињеним током 1999. и зашто се о прикупљеним исказима сведока ћутало пет година, до појаве мемоара бившег тужиоца у Хагу Карле дел Понте, Свинен је одговорио да је улога овог суда већ тада била веома ограничена и да је постојао проблем јурисдикције.

"Упркос томе, ми смо те наводе испитивали, јер смо хтели да установимо да ли постоји веза између њих и истраге у случајевима Лимаја и Харадинаја. Правно гледано, међутим, докази су били недовољни, па се нису могли довести у везу са тим истрагама", рекао је Свинен.

Он је додао да је Трибунал имао детаљно описане чињенице, али да се докази нису могли извести без имена сведока, као и због тога што је крајем 2004. Савет безбедности УН наложио том суду да оконча све истраге.

(Блиц)